

העם

עניים להם ולא יראו

שדושה ראשי-ממשלות

ביקשו מבגין לפקוח

את עיניו - לשווא

פיתגם סיני עתיק אומר: "אם אדם אחד אומר לך שאתה שוכר, צחק. אם אדם שני אומר לך שאתה שוכר, בדוק את עצמך. אם אדם שלישי אומר לך שאתה שוכר, לך לישון!"

אינה מסוגלת להכריח את ישראל לסגת משטחים המיועדים להפוך המולדת לפלסטינים, הם יכולים רק להניח שאר-צות-הברית מוכנה להשלים עם כיבוש ישראלי מתמשך.

קאנצלר קרייסקי ויאסר עראפאת במסיבת-עיתונאים בווינה, "רק ישראל אינה מבינה..."

מדיניות

תולדותיו של ביקור

איך החליט קרייסקי לעזור לישראל בניגוד לרצונה - ומי עזר לו

"האם תמשיך לפעול למען השלום במרחב שלנו?" נשאל ברונו קרייסקי לפני כמה חודשים, לפני היבחרו מחדש, על-ידי ידיד ישראל.

כיום משוכנע קרייסקי כי לא יתכן שלום במרחב בלי מדינה פלסטינית לצד ישראל ושלא תקום מדינה פלסטינית בלי שיתוף אש"ף בתהליכי-השלום.

לפי תפיסת קרייסקי, הענקת מעמד ל"אש"ף אינו תשלום עבור שינוי עמדתו, אלא תנאי מוקדם והכשרת קרקע לשינוי כזה.

הרפליקה של פרס. מי שמכיר את קרייסקי, ידע כי במוקדם או במאוחר ינקוט יוזמה דרמטית כדי להגשים רעיון זה.

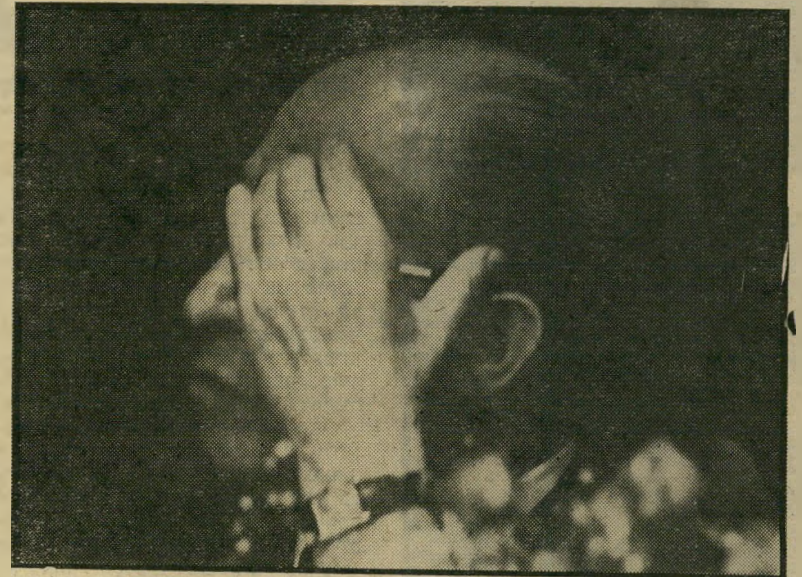
קרייסקי הציע להטיל על נשיא האינטר-נציונל, וילי בראנד, חתן פרס-נובל לשלום, לערוך את הבירור הדרוש, ולהביא את המסקנות למושב האינטרנציונל. בראנד מקובל על הכל, ונחשב גם כידיד נאמן של ישראל.

כונס בירושלים הכנס לדיון בטרור העור למי. הוא נועד, כמובן, להכתיים את אש"ף כאירגון טרוריסטי, ולהצדיק את התנגדות הממשלה לכל מגע עם אש"ף - שהיה עלול להביא לנסיגה מן הגדה והר-צופה.

אולם גם יוזמה זו התנקמה בבעליה, אמנם, הממשלה הצליחה להביא לארץ אר-סך מרשים של שכירי-תעמולה ישראליים ומידגם מייצג ממחסני-הגרוטאות של הימין העולמי, כמו הסנטור הנרי ג'קסון.

אך כנס הטרור הביך את משתתפיו בעלי הרצון הטוב, כאשר בירך אותם מנחם בגין, וכאשר בין אורחי הכבוד בלי טו ראשי אצ"ל ולח"י. "מה ההבדל בין אירגוני-המתחרת בארץ-ישראל של המני-דאט ובין אירגוני אש"ף היום?" רצו לדעת המשתתפים האקדמאיים, הרגילים לחשוב במושגים אובייקטיביים.

סיכום את השבוע פרופסור אמריקאי, שבא לכנס, ושהשתוף ליד הבריכה של ה"טון: "אם מנחם בגין הוא כיום ראש-ממשלה שומר-חוק בישראל, מדוע לא יהיה מחר גם יאסר עראפאת ראש-ממשלה שומר-חוק בפלסטין?"

ראש-ממשלה בגין בוועידה לדיון בטרור הבינלאומי, "רק עיוור אינו רואה..."

עוד אין לכך תמריץ מדיני. כאשר העריבם רואים שארצות-הברית אינה רוצה או דלק, או בשעה שעמדו במשך כמה שעות בתור, כדי למלא את מיכלי-המכוניות.

העולמי הגובר, התובע את שיתוף אש"ף בתהליך המדיני, כדי להגיע לפיתרון אשר יכלול מדינה פלסטינית, עומדת ממשלת ישראל ועוצמת את עיניה בהחלטה נחושת. במסע המתמשך של שטיפת-מוח-עצמית,

שלושה אנשים אמרו שהוא עיוור, ושלושתם היו ראשי-ממשלות.

ראשי-ממשלות. הראשון היה ראש-הממשלה לשעבר של הולנד הידודי-תית, יופ ואן-דרי-איל.

הוא הוזמן לארץ כדי להשתתף בוועידה עולמית על הטרור, שכונסה ביוזמת הממשלה. הוא נתקל בבגין, והיו ביניהם "חילופי-דברים קשים", כדברי ההולנדי, בין השאר אמר לבגין: "צריך להיות עיוור כדי שלא לראות שעל ישראל להכיר באש"ף, וכי אש"ף אינו רק קבוצה טרוריסטית."

נראה כי בגין לא התרשם. הוא החליט להמשיך בעיוורונו.

מס' 2 ומס' 3 היו ראש-הממשלה לשעבר של גרמניה הידודית, וילי בראנד, חתן פרס-נובל לשלום ולוחם אנטי-נאצי ותיק, וברונו קרייסקי, ראש-הממשלה האוסטרי, שנבחר זה עתה מחדש.

הם עשו מעשה שהסעיר את בגין וגרוריו, ובראשם, ראש האופוזיציה שימעון פרס (ראה להלן). תוכן המעשה: תזכורת לממשלת ישראל כי בלי אש"ף לא יתכן שלום במרחב.

אוליטימטום פעודי. אם לא היה די בשלושה ראשי-ממשלות, הרי בא גם אדם רביעי. הוא חשוב מכל ראש-ממשלה בעור-לם, כי הוא מייצג מעצמת-על שכוחה גדל מדי יום.

בראיון שהעביר לחלה קרה במיסדרון גות וושינגטון, דיבר השייח' אחמד זקי ימאני על משבר-הנפט בעולם. הוא תיאר בקור-רוח את המחסור העומד להחריף, ויש בו סכנה לרמת-המחייה של מאות מיליוני בני-אדם.

ימאני הזכיר את האפשרות שהבליג' אש"ף יטביעו מיכלית-נעק כדי לסתום את מיצר הורמוז, הסוגר מדרום את המיפרץ הפרסי, בין איראן ועומאן. במיצר זה עובר רים בכל יום 20 מיליון חביות נפט מי סעודיה, עיראק ואיראן. זהו חלק עצום מן התצרוכת העולמית. גם בסינטי-לילה מרים, חוזים מדינאי העולם עכשיו רק מחסור של 4 מיליון חביות ביום בעולם. אחרי שהעלה אפשרות מבהילה זו, הגיש ימאני לארצות-הברית דבר הנראה כאולי-טימטום: "איני סבור כי אתם יכולים לצפות לשיתוף-פעולה מצד הערבים, כל

אל שר המישפטים

כל נסיון לפגוע בשבועון, "העולם הזה" יתקל בהתנגדותם של שוחרי חופש הביטוי, הדמוקרטיה והשלום בישראל.

לא את צלילות הדעת המבקשת לשים קץ לאיבה ולמלחמה צריך להעמיד לדיון

כי אם את המתנכלים לזכויות העם הפלסטיני והפרט הפלסטיני.

- פרופ' ע. א. סימון
נתן ילוי-מור
פרופ' חיים דרין-דרבקין
עמוס קינן
יגאל עילם
ד"ר מתי פלד
יגאל תומרקין
רפי לבאי
פרופ' מריון מושקט
פרופ' מיכה בורט
ד"ר גילה בכס
זיוה יריב
גרשון פלוטקין
אלישע גת
ד"ר שמעון בלס
יאיר גרבוז
פרופ' ויליאם פרידמן
ד"ר משה פיבק
פרופ' גדעון גילת

- מנשה קדישמן
ד"ר אבישי מרגלית
דוד טרטקובר
אריק לבאי
יהושע טובול
פרופ' אריה זקס
ד"ר יהודה (גיא) נאמן
יוסי פולק
ד"ר רוחמה נאמן
נסים עזיקרי
מיכה אולמן
אביטל גבע
גשה גרשוני
ד"ר ינינה אלטמן
שמעון צימר
דן קידר
יוסף כרמון
חנוך לוין
אשר צרפתי
יבי